

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රය

අති විශේෂ

අංක 1845/28 - 2014 ජනවාරි මස 17 වැනි සිකුරාදා - 2014.01.17

(රජයේ බලයපිට ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී.)

I වැනි කොටස: (I) වැනි ඡේදය - සාමාන්‍ය

රජයේ නිවේදන

මගේ අංකය : IR/22/85/2009.

(ඉල්ලුම්කරු)

එදිරිව

කාර්මික ආරාමුල් පනත 131 වන අධිකාරය

131 වන අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරාමුල් පනතේ 4(1) වගන්තිය යටතේ 2012.03.16 දිනැති හා අංක 1749/29 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අතිවිශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2012.02.28 වැනි දින දරන නියෝගයෙන්, එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් පදලංගල, අංක 42, ජයන්ති විදුහල අසල, අංක 174හි පදිංචි ආර්. ජී. ජයසේන මයා හා අනෙක් පාර්ශ්වය වශයෙන් කොළඹ 05, ජාවත්ත පාර, අංක 93හි පිහිටි නැෂනල් ජේපර් කොම්පැනි ලිමිටඩ් අතර පවත්නා කාර්මික ආරාමුල් බේරුම්කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති 2013.11.07 දිනැති ප්‍රදානය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

වී. බී. පී. කේ. වීරසිංහ,
කම්කරු කොමසාරිස්.

2014 ජනවාරි මස 06 වැනි දින,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව,
කොළඹ 05.

යොමු අංකය : IR/22/85/2009.

කාර්මික අධිකරණයේ දී ය.

එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන්,

01. ආර්. ජී. ජයසේන මහතා,
අංක 174, ජයන්ති විදුහල අසල,
42, පදලංගල

නඩු අංකය : ඒ/3434

02. නැෂනල් ජේපර් කොම්පැනි ලිමිටඩ්,
අංක 93, ජාවත්ත පාර,
කොළඹ 05.

(වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වය)

ප්‍රදානය

වර්ෂ 1957 අංක 14 සහ 1957 අංක 62 සහ 1962 අංක 04 හා 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරාමුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමග කියවෙන) දරන පනත්වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත්වල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරාමුල් පනතේ 4(1) වැනි වගන්තියෙන් ගරු කම්කරු හා කම්කරු සබඳතා අමාත්‍යතුමා වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව එකී ආරාමුල් බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා බේරුම්කරුවෙකු වශයෙන් 2012.02.28 වැනි දිනැති නියෝගයෙන් මා පත් කොට මා වෙත යොමු කර ඇත.

ඉහත සඳහන් පාර්ශ්වයන් අතර පවත්නා ආරාමුල් මෙසේ ය.

"නැෂනල් ජේපර් කොම්පැනි ලිමිටඩ්හි රියදුරෙකු ලෙස සේවය කළ ආර්. ජී. ජයසේන මහතාගේ සේවය 2000.05.15 වැනි දින සිට නැවැත්වීමෙන් හා 2002 සැප්තැම්බර් සිට 2008.09.30 දක්වා අඩ වැටුප් ගෙවීමෙන් ඔහුට යම් අසාධාරණයක් සිදුවුණි ද? එසේ වූයේ නම් ඔහුට කුමන සහන හිමිවිය යුතුද යන්න වේ."

දොපර්ශවයම ලිඛිත ප්‍රකාශ ඉදිරිපත් කිරීමෙන් අනතුරුව පාර්ශවයන් සමථයක් පිළිබඳව කටයුතු කිරීමට බේරුම්කරණයේ දී එකඟවීම මත ඊට ඉඩ ලබා දෙන ලදී. සමථයක් පිළිබඳව කටයුතු කිරීමට අපොහොසත්වීම මත 2012.07.26 වැනි දින පළමු පාර්ශවය සිය නඩුව ආරම්භ කරමින් ඉල්ලුම්කරු සාක්ෂියට කැඳවන ලදී. ඉන් අනතුරුව කොන්ගනිගේ සුනිල් විල්බට් ඇන්තනි නැමති සාක්ෂිකරුවෙකු සාක්ෂියට කැඳවීමෙන් අනතුරුව පළමු පාර්ශවය සිය සාක්ෂි මෙහෙයවීම අවසන් කරන ලදී.

වගඋත්තරකාර පාර්ශවය හෙවත් දෙවන පාර්ශවය සාක්ෂි මෙහෙයවීම ආරම්භ කරමින් බෙන්තොටගේ අයෝමා ශිරෝමි පෙරේරා සාක්ෂියට කැඳවන ලදී. ඇය මූලික සාක්ෂි විමසීමෙන් අනතුරුව හරස් ප්‍රශ්න ඇසීම ආරම්භ කරන ලදී. ඇයගෙන් වැඩිදුරටත් හරස් ප්‍රශ්න ඇසීමට දිනයක් ලබා ගැනීමෙන් අනතුරුව 2013.06.24 වැනි දින සිට මෙම සාක්ෂිකාරිය බේරුම්කරණයට පැමිණීමට අපොහොසත් විය. ඇය අසනීප වීම මත 2013.06.05 වැනි දින සිට ආයතනයෙන් ඉවත්ව ගිය බවත්, ඒ අනුව ඇය කැඳවිය නොහැකි බවත්, ඇය ඉදිරිපත් කළ සාක්ෂිය පිළිගන්නා ලෙසත් දෙවන පාර්ශවය බේරුම්කරණයෙන් ඉල්ලීමක් කර තිබිණ. ඉල්ලුම්කරු වෙනුවෙන් ද ඉහත සාක්ෂිය නිම නොකිරීම මත විභාග කළ සාක්ෂි මත සුදුසු සහනයක් ලබා දෙන ලෙස අයැද සිටින ලදී.

ඉල්ලුම්කාර පාර්ශවය සාක්ෂි මෙහෙයවීමෙන් අනතුරුව A/01 සිට A/21 දක්වා ලකුණු කරන ලද ලේඛන සමග ලිඛිත සැලකිල්ම් බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් කර තිබිණ. දෙවන පාර්ශවය හෙවත් වගඋත්තරකරු ලකුණු කරන ලද R/01, R/02, RX/01 යන ලේඛන සමග ලිඛිත සැලකිල්ම් සාක්ෂි මෙහෙයවීමෙන් අනතුරුව බේරුම්කරණයට භාර දෙන ලදී.

ඉල්ලුම්කරු ජාතික කඩදාසි සංස්ථාවේ 1978.08.01 වැනි දින සිට රියදුරෙකු ලෙස සේවයට බැඳී තිබූ බව දෙපාර්ශවයම ඉදිරිපත් කළ සාක්ෂි අනුව තහවුරු විය.

මෙම සංස්ථාව පසුව නැෂනල් පේපර් කොම්පැණි ලිමිටඩ් බවට පත්ව තිබූ බව ද සංස්ථාව පිහිටුවීමෙන් අනතුරුව සේවකයින් වෙනුවෙන් නිත්‍ය නියෝග මාලාවක් යටතේ විනය පරිපාලනය සිදුව තිබූ බව ද, එම නිත්‍ය නියෝග මාලාව නැෂනල් පේපර් කොම්පැණි ලිමිටඩ් ආයතනය ද අනුගමනය කරන බව දෙපාර්ශවයම ඉදිරිපත් කළ සාක්ෂි අනුව තහවුරු විය.

ඉල්ලුම්කරු ඉහත ආයතනයේ සේවය කරමින් සිටියදී සිය රාජකාරී වේලාවෙන් බැහැරව සිටියදී 2000.05.15 වැනි දින බාහිර පුද්ගලයෙකු සමග අති කර ගත් ආරවුලක් හේතු කොට ගෙන කුට්ටිගල පොලීසිය විසින් ඉල්ලුම්කරුව සැක පිට අත්අඩංගුවට ගෙන රක්ෂිත බන්ධනාගාර ගත කර තිබූ බව ද, ඒ පිළිබඳව වගඋත්තරකාර සමාගමට දැනුම් දීමෙන් අනතුරුව ඉල්ලුම්කරුගේ සේවය වැටුප් රහිතව අත්හිටුවා තිබූ බව ද, ඊට අදාළ ලිඛිත දැනුම් දීමේ ඉල්ලුම්කරුගේ පිටපත A/02 වශයෙන් ද, එම ලේඛනයේම වගඋත්තරකරු සතු පිටපත R/01 වශයෙන් ද ලකුණු කොට බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් කර තිබිණ.

ඉහත සමාගමේ නිත්‍ය නියෝග අංක 32:2:2 යටතේ මෙම අත්හිටුවීම සිදු කර ඇති බව ඉහත ලේඛනයෙහි සඳහන්ව ඇත.

නිත්‍ය නියෝග ලේඛනයේ 32:2හි මෙසේ දැක්වේ.

“දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය යටතේ පහත සඳහන් කරුණුවලට පොලීසිය මගින් නඩු පවරනු ලැබූ විට සේවක සේවිකාවන්ගේ වැඩ තහනම් කරනු ලබනවා ඇත.

නිත්‍ය නියෝග 32:2:2 යටතේ දැක්වෙන්නේ දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය යටතේ වැරදි පිළිබඳව සේවකයකුට විරුද්ධව නඩු පවරා, යම් කිසි සාපරාධී ක්‍රියා සම්බන්ධයෙන් රිමාන්ඩ් භාරයේ තබනු ලැබූ විට සේවය අත්හිටුවිය හැකි බවය.”

ඉහත සිද්ධිය මත ඉල්ලුම්කරුගේ සේවය වැටුප් රහිතව අත්හිටුවා තිබූ අතර, එය සමාගමේ නිත්‍ය නියෝග මත සිදුව තිබූ බව දෙපාර්ශවයම ඉදිරිපත් කළ සාක්ෂි අනුව අනාවරණය විය.

ඉහත පරිදි සේවය අත්හිටුවන අවස්ථාවේ ඒ පිළිබඳව ඉල්ලුම්කරුට ලිඛිතව දැනුම් දී ඇති අතර, 2000.06.19 වැනි දින දරන එම ලිපියේ පිටපත ඉල්ලුම්කරු A/02 වශයෙන් ලකුණු කොට බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් කර තිබිණ. එම ලිපියේ අවසාන ඡේදයේ නඩු විභාගය අවසන් වූ පසු ඊට අදාළ නඩු තීන්දුවේ පිටපතක් සමාගම වෙත ඉදිරිපත් කරන ලෙසත්, ඒ අනුව නැවත සේවය ලබාදීම පිළිබඳව සලකා බලන බවද ඉල්ලුම්කරුට දැනුම් දී ඇත.

ඉල්ලුම්කරුගේ වැඩ තහනම් කිරීමෙන් අනතුරුව කරන ලද ඉල්ලීම් සලකා බැලීමෙන් අනතුරුව අඩ වැටුප් සමාගම විසින් ගෙවා තිබූ බව බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් වූ සාක්ෂි අනුව තහවුරු විය.

ඉල්ලුම්කරු සිය සාක්ෂියේදී ප්‍රකාශ කර සිටියේ මෙවැනි සේවකයින්ව නැවත සේවයේ පිහිටුවීම කළ හැකි බවද, එසේ සේවයේ පිහිටුවන ලද සේවකයෙකු බේරුම්කරණයේ සාක්ෂිකරුවකු වශයෙන්ද කැඳවා තිබිණ. කොන්ගනිගේ සුනිල් විල්බට් ඇන්තනි නැමති එම සාක්ෂිකරු මංකොල්ල කෑමේ සිද්ධියක් මත සැකයට භාජනය වී සුරියවැව පොලීසිය මගින් අත්අඩංගුවට ගෙන බන්ධනාගාර ගත කිරීම හේතු කොට ගෙන 2002.01.01 වැනි දින සිට වැටුප් රහිතව සේවය අත්හිටුවා තිබූ බවද, එසේ අත්හිටුවීමෙන් අනතුරුව එම පුද්ගලයාගේ ඉල්ලීම මත 2006.03.06 වැනි දින නැවත සේවයේ පිහිටුවා තිබූ බව ද, ඊට අදාළ ලිපිය A/07 වශයෙන් ද ලකුණු කොට බේරුම්කරණයට කරුණු ඉදිරිපත් විය. එම සාක්ෂිකරු බේරුම්කරණයේදී සාක්ෂි ඉදිරිපත් කරමින් දේශපාලන සහයක් මත ඉහත පරිදි රැකියාව ලබා ගත් බවට සාක්ෂි ඉදිරිපත් කර තිබිණ. එම සාක්ෂිකරුට පැවරී තිබූ නඩුවෙන් නිදොස් වීම මත එම සාක්ෂිකරුට රැකියාවේ ගැටළුවක් මතු වී නැති බව ද බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් වූ සාක්ෂි අනුව තහවුරු විය.

මෙවැනි අවස්ථාවක කටයුතු කළ යුතු ආකාරය පිළිබඳව නිත්‍ය නියෝගවල පැහැදිලිව කිසිවක් සඳහන්ව නැත.

වෘත්තීය සමිතිය මෙවැනි විටක රැකියාව ලබා දෙන බවට ඉහත සාක්ෂිකරු සඳහන් කළ ද, ඊට අදාළව පිළිගත හැකි සාක්ෂි කිසිවක් බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් කර නැත.

මෙවැනි නඩුවක් මහේස්ත්‍රාත් අධිකරණයේ පවතින හෙයින් එම නඩුව නිම වීමට කාලයක් ගත වන බවද, එකී කාලය නිශ්චිතව නිගමනය කිරීමටද නොහැකි වන බව පිළිගත යුතු කරුණක් ද වේ. ඉල්ලුම්කරුට නගන ලද චෝදනාවලට අදාළ මහේස්ත්‍රාත් අධිකරණයේ තීන්දුව 2004.01.13 වැනි දින ලබා දී ඇති අතර, එම තීන්දුවේ පිටපතක් වගන්තරුකරු R/02 වශයෙන් ද ලකුණු කොට බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් කර තිබේ. ඉහත නඩුවට අදාළ තීන්දුව එහි සඳහන් දිනයේදී ලැබුණු බව ඉල්ලුම්කරු ද පිළිගෙන ඇත. එහිදී ඉල්ලුම්කරු නගන ලද චෝදනා තුනටම වරදකරු වීම මත රු. 2500ක දඩයක් ගෙවන ලෙස නියම කර ඇත. ඉල්ලුම්කරුගේ සේවය තහනම් කළ ලිපියේ සඳහන් පරිදි එම නියෝගය ලැබීමෙන් අනතුරුව ඒ පිළිබඳව වගන්තරුකරු දැනුවත් කර නැත.

ඉල්ලුම්කරු ඒ සම්බන්ධයෙන් කරුණු ඉදිරිපත් කරමින් සඳහන් කර සිටියේ එකී නියෝගයට විරුද්ධව අභියාචනයක් ඉදිරිපත් කිරීම හේතු කොට තමාගේ නිර්දෝෂිභාවය තහවුරු කිරීමට අවශ්‍ය වූ හෙයින් මෙලෙස දැනුම් දීමක් නොකළ බවය.

සාධාරණ පුද්ගලයෙකු වශයෙන් ඉහත A/02 ලිපියේ සඳහන් පරිදි ඉහත දඬුවම් ලබා දීම සේවා යෝජකට දැනුම් දිය හැකිව තිබූ බව ද, ඒ අනුව අභියාචනයක් කර තිබෙන බවට වැඩිදුරටත් දැනුම් දීමේ හැකියාවක් තිබූ බවද පිළිගත හැකි කරුණක් වේ. ඉහත ලිපියේ අධිකරණය නම් කොට නැති හෙයින් ඉහත පරිදි මහාධිකරණයට අභියාචනයක් කළ හෙයින් ඉහත දැනුම් දීම කිරීමේ අවශ්‍යතාවයක් නොමැති බවට ඉල්ලුම්කරු කරුණු ඉදිරිපත් කොට තිබේ.

ඉහත A/02 ලිපිය නිකුත් කරන අවස්ථාව වන විට ඉල්ලුම්කරුට පැවති නඩු අංක 5109 වන මහේස්ත්‍රාත් අධිකරණයේ නඩුව වන අතර, එම නියෝගය පිළිබඳව සමාගම දැනුවත් කිරීමේ වගකීම ඉල්ලුම්කරුට තිබෙන බව පිළිගත යුතු ය. ඉල්ලුම්කරු සිය වුවමනාවෙන්ම සේවා යෝජකට ඉහත තීන්දුව දැනුම් දී නැති බව බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් වූ සාක්ෂි අනුව පිළිගත හැකිය.

ඉල්ලුම්කරුගේ සේවය අත්හිට වූ මුළු කාලයට අදාළව අඩ වැටුප් ගෙවන ලෙස දැනුම් දී ඇති බව 2005.05.30 වැනි දින දරන ලිපියෙන් අනාවරණය වන අතර, ඒ අනුව ඒ වන විට ඉහත නඩුවෙහි තීන්දුව ලැබී තිබෙන බවද පිළිගත හැකිය.

ඉල්ලුම්කරු විසින් මහේස්ත්‍රාත් අධිකරණ තීන්දුව අභියාචනා කිරීම හේතු කොට ගෙන එය නිම වීමටද කාලයක් ගතව තිබෙන බව පිළිගත හැකිය. එම තීන්දුවේ පිටපතක් බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් කිරීමට ද ඉල්ලුම්කරු අපොහොසත් විය. බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් වූ සාක්ෂි අනුව මහාධිකරණ නඩු තීන්දුවේදී මහේස්ත්‍රාත් අධිකරණය විසින් ලබා දී තිබූ තීන්දුව තවදුරටත් පිළිගෙන ඇති බව සනාථ විය.

මහේස්ත්‍රාත් අධිකරණය ලබා දුන් තීන්දුව කළමනාකරිත්වයට ඉල්ලුම්කරු ඉදිරිපත් කර තිබුනේ නම් ඉල්ලුම්කරුගේ රැකියාව සම්බන්ධයෙන් සමාගමට පියවරක් ගැනීමේ හැකියාවක් තිබූ බව

වගන්තරුකරු සඳහන් කළ අතර, ඉල්ලුම්කරුද එම කරුණ පිළිගෙන තිබේ.

ඉල්ලුම්කරුට රු. 2,500/- ක දඩයක් ගෙවීමට සිදුවීම මතම ඉල්ලුම්කරුට රැකියාව අහිමි වන බවට නිශ්චිත නිගමනයක් කළ නොහැකි ය. එලෙස රැකියාව අහිමි කළ විටෙක ඒ සම්බන්ධයෙන් නීතිමය පියවර ගැනීමට ඉල්ලුම්කරුට හැකියාවක් තිබෙන බවද පිළිගත හැකි කරුණකි.

සේවා ස්ථානයෙන් බාහිරව පිටස්තර පුද්ගලයින් සමග ඇති කර ගන්නා ආරවුලක් සම්බන්ධයෙන් විනය පරීක්ෂණ පවත්වා කටයුතු කිරීම දුෂ්කර කාර්යයක් බවද පිළිගත හැකිය.

නිත්‍ය නියෝග 32:4 යටතේ මෙවැනි අවස්ථාවක චෝදනා පත්‍රයක් ලබා දිය හැකි බව සඳහන්ව ඇතත්, චෝදනා පත්‍රයක් ලබා දිය යුතු බව එහි සඳහන්ව නැත.

ඉල්ලුම්කරුගේ සේවය අත්හිටුවා ඇත්තේ සාපරාධී වරදක් සම්බන්ධයෙනි. නිත්‍ය නියෝග 32 යටතේ එය සඳහන් කොට ඇත. නිත්‍ය නියෝගවල 31 යටතේ වැඩ තහනම් කිරීම පිළිබඳව සඳහන්ව ඇතත්, සමාගම තුළ විනය විරෝධී ක්‍රියාවක් සම්බන්ධයෙන් චෝදනා නැගීම ඉහත වගන්තියේ දැක්වෙන බව එහි සඳහන් කරුණු අනුව පිළිගත හැකිය.

ඉල්ලුම්කරු සම්බන්ධයෙන් සිදුව ඇත්තේ සාපරාධී වැරදි ගනයට වැටෙන චෝදනාවකි. එකී පරීක්ෂණය පොලීසිය විසින් සිදු කරනු ලබන අතර, ඒ පිළිබඳව සමාගමට ඒ ආකාරයෙන් පරීක්ෂණයක් පැවැත්වීමට නොහැකි බවද පිළිගත යුතු කරුණක් වේ.

නිත්‍ය නියෝග 32:3 අනුව සාපරාධී වරදකට අධිකරණ ශාලාවකදී වැරදිකරු වීම නිත්‍ය නියෝග කඩකිරීමක් බව දැක්වෙන අතර ඉල්ලුම්කරුද එම කරුණ පිළිගෙන තිබේ.

ඉල්ලුම්කරුගේ සේවය අත්හිටුවා තැබූ කාලය තුළ දී වයස අවුරුදු 55 සම්පූර්ණවීම මත විශ්‍රාම ගන්නා ඇති අතර, ඉල්ලුම්කරු සේවය දීර්ඝ කිරීමක් ඉල්ලා නොතිබූ බව ද සිය සාක්ෂියේදී සඳහන් කර තිබේ. අවුරුදු 55න් පසුව සේවා දීර්ඝයක් ඉල්ලා සිටීම මත එකී දීර්ඝය ලැබෙන බව පිළිගත හැකි අතර, මේ අනුව ඉල්ලුම්කරු එවැනි ඉල්ලීමක් කර නැති හෙයින් වයස අවුරුදු 55 සම්පූර්ණවීම මත ඉල්ලුම්කරු විශ්‍රාම ගන්නා ඇති බව පිළිගත හැකිය.

ඉල්ලුම්කරුගේ සේවය 2000.05.15 වැනි දින අත්හිටුවීමෙන් අනතුරුව 2008.09.30 වැනි දින දක්වා ඉල්ලුම්කරුට සමාගම අඩු වැටුප් ගෙවා තිබූ බව බේරුම්කරණයේදී තහවුරු විය. 2000.05.15 වැනි දින සිට 2002 සැප්තැම්බර් දක්වා නොගෙවූ අඩ වැටුප් ගෙවූ බව 2005.05.08 වැනි දින දරන A/05 දරන ලිපියෙන් හා ඉල්ලුම්කරුගේ සාක්ෂියෙන් තහවුරු විය. A/05 දරන ලිපිය අනුව ඉල්ලුම්කරු අඩ වැටුප් ලබා ගන්නා අවස්ථාව වන විට ඉල්ලුම්කරුට මහේස්ත්‍රාත් අධිකරණ තීන්දුව ලැබී තිබූ බව R/02 ලේඛනය අනුව තහවුරු විය.

ඉල්ලුම්කරුගේ සේවය අත්හිටුවා තිබූ කාලයට අදාළව ඉතිරි අඩ වැටුප ඉල්ලා කම්කරු කොමසාරිස්ට පැමිණිලි කළ බව ද, ඒ අනුව කම්කරු කොමසාරිස් එම මුදල් ගෙවන ලෙස ලිඛිතව දැනුම් දී තිබූ බව ඉල්ලුම්කරු සඳහන් කළ අතර, ඊට අදාළ ලේඛනයක් A/09 වශයෙන් ලකුණු කොට තිබිණ. එකී ලේඛනයේ ඉහත කරුණු සඳහන්ව ඇතත්, එවැනි දැනුම් දීමක් කරනු ලැබුවේ කුමන හේතුවක් පදනම් කර ගෙනද යන්න පිළිබඳව සාක්ෂි මෙහෙයවීමට ඉල්ලුම්කරු අපොහොසත් විය. කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව සමථයක් වශයෙන් මෙලෙස කටයුතු කර තිබුණේ නම්, කාර්මික ආරවුල් පනතේ 12(1) වගන්තිය යටතේ ක්‍රියාත්මක කළහැකිව තිබිණ. ඒ පිළිබඳව පිළිගත හැකි සාක්ෂි ඉදිරිපත්ව නොතිබුණි. සාමාන්‍යාධිකාරීවරයා කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේ එකඟ වූ බවට සාක්ෂි ඉදිරිපත් වුව ද, කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේ සාක්ෂිකරුවෙකු මගින් එම සාක්ෂි තහවුරු කිරීමට ඉල්ලුම්කරු අපොහොසත් විය.

ඉල්ලුම්කරුට පාරිතෝෂිත ගෙවා නොමැති බවද, ඒ පිළිබඳව කම්කරු කොමසාරිස් මගින් පියවරක් ගන්නා බවටද ඉල්ලුම්කරු බේරුම්කරණයේදී දැනුම් දී තිබිණ.

ඉල්ලුම්කරුට වගඋත්තරකරු ලබා දී තිබූ 2000.06.19 වැනි දින දරන R/01 ලිපියේ අවසන් ඡේදය පරිදි නඩු තීන්දුව ලබාදුන් දිනය හෝ ඊට ආසන්න දිනයකදී එම තීන්දුව පිළිබඳව වගඋත්තරකරු දැනුවත් කිරීමට ඉල්ලුම්කරු අපොහොසත්වී ඇති අතර, ඊට සාධාරණ හේතුවක් තිබූ බවට බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් වූ සාක්ෂි අනුව තහවුරු නොවුණි.

ඉහත තීන්දුවෙන් පසුව A/05 ලිපිය පරිදි 2000.05.15 වැනි දින සිට 2002 සැප්තැම්බර් දක්වා කාලයට හිමි අඩ වැටුප් ලබා ගෙන තිබූ බවද බේරුම්කරණයේ දී අනාවරණය විය.

ඉල්ලුම්කරුට කුට්ටිගල පොලිසිය විසින් පවරන ලද 5109 දරන නඩුවේ තීන්දුව 2004.01.13 වැනි දින ලැබීමෙන් අනතුරුව ඒ පිළිබඳව සමාගම දැනුවත් නොකිරීම තුළින් ඉල්ලුම්කරුගේ සේවය අත්හිටුවීමේ නියෝගය තවදුරටත් ක්‍රියාත්මකව තිබූ බවද, ඒ සම්බන්ධයෙන්

සමාගම වගකිය යුතු නොවන බවද, බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් වූ සාක්ෂි අනුව තහවුරු වේ. ඉල්ලුම්කරුට ඉහත දඬුවම් පමුණුවා ඇත්තේ දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයේ 314, 315, 316 යන වගන්ති යටතේ ය.

ඉහත නියෝගයට ඉල්ලුම්කරු වරදකරු වීමෙන් අනතුරුව මහාධිකරණයටද අභියාචනයක් සිදු කර ඇති අතර, එය එම පුද්ගලයා සතු නෛතික හිමිකමකි. මහාධිකරණයද ඉල්ලුම්කරුට මහේස්ත්‍රාත් අධිකරණයෙන් ලබා දුන් තීන්දුව තවදුරටත් පිළිගෙන තිබූ බවද තහවුරු විය.

2004.01.13 වැනි දින හෝ ඊට ආසන්න කාලයේදී මහේස්ත්‍රාත් අධිකරණයේ තීන්දුව සේවා යෝජක දැන සිටි බව බේරුම්කරණයේදී අනාවරණය නොවුණි. R/02 දරන ඉහත තීන්දුවේ පිටපත වගඋත්තරකරු ලබා ගෙන ඇත්තේ 2011.02.02 වැනි දින බව අදාළ ලේඛනය අනුව අනාවරණය වේ.

ඉහත සඳහන් සියළුම සාක්ෂි සැලකිල්ලට ගෙන ඉල්ලුම්කරුගේ ක්‍රියා කලාපය ඉල්ලුම්කරුගේ සේවය අත්හිටුවීමට කාලයක් ගත වීමට හේතු වී තිබෙන බවද, එකී කාලය අවසානයේදී ඉල්ලුම්කරු අධිකරණයෙන් වරදකරුවකු වී ඇති බවද බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් වූ සාක්ෂි අනුව තහවුරු විය. ඉහත සඳහන් සියලුම කරුණු සැලකිල්ලට ගෙන ඉල්ලුම්කරුට අසාධාරණයක් සිදුව තිබූ බව බේරුම්කරණයේදී වැඩිදුර සාක්ෂි අනුව තහවුරුව නැති බවද, ඒ අනුව ඉල්ලුම්කරුට කිසිදු ප්‍රදානයක් හිමි නොවන බව මම නිගමනය කරමි. මෙය සාධාරණ හා යුක්තිසහගත තීරණයක් වන හෙයින් මෙය ප්‍රකාශයට පත් කරමි.

පාලිත විරසේකර,
බේරුම්කරු.

2013 නොවැම්බර් මස 07 වැනි දින,

01-930